

BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 16-12-2019
No. 2019-37575 (Beleid en Jur. Zaken)
No. 2019-37576 (Raad)

Geachte leden van de Gemeenteraad,

Wat ik u wil zeggen heb ik op papier gezet omdat ik niet gewend ben om in het openbaar te spreken. Maar toch wil ik dat vandaag doen omdat het gaat om een zaak die voor mijn gezin en voor mij als ondernemer van levensbelang is.

Ruim 25 jaren ben ik ondernemer. Mijn bedrijf is restaurant 't Kläöske dat uitziet op het Onze Lieve Vrouweplein. Toen ik de zaak overnam was er al een terras op het Onze Lieve Vrouweplein en dat is tot nu toe zo gebleven. Hoe belangrijk het terras is voor mijn bedrijf wordt duidelijk als ik u vertel dat de terrasomzet 53% is van de totale omzet. Ik hoef denk ik niet verder uit te leggen dat als zo'n groot deel van de omzet wegvalt, een rendabele bedrijfsexploitatie bijna onmogelijk wordt, welke bezuinigingen en aanpassingen je ook doorvoert.

Toen in november jl. de horecaondernemers werden geïnformeerd over het voorgenomen terrassenbeleid, ben ik – mild uitgedrukt – me doodgeschrokken. In dat beleid vervalt het hele terras voor 't Kläöske op het Onze Lieve Vrouweplein. Ik heb daarom op 19 november 2019 een brief geschreven aan het College van Burgemeester en Wethouders om mijn grote zorgen kenbaar te maken. Ook heb ik overleg gehad met de concullega's aan het Onze Lieve Vrouweplein. Zij hebben aangegeven dat zij er geen bezwaar tegen hebben als op het plein een terras voor mijn bedrijf blijft. Ook de plaatselijke organisatie "Les Tables" heeft zich tot Burgemeester en Wethouders gewend, net als Koninklijke Horeca. Bij het doornemen van de stukken die aan uw Raad voor de vergadering van vanavond zijn toegezonden heb ik mijn brief niet gevonden en evenmin de steunbetuiging van de concullega's aan het Onze Lieve Vrouweplein en van Les Tables. Ik denk dat het bij een zorgvuldige voorbereiding past als Burgemeester en Wethouders ook die stukken ter kennis van de gemeenteraad hadden gebracht.

De kern van mijn brief aan Burgemeester en Wethouders is dat ik meen dat de overheid niet moedwillig een bedrijf in moeilijkheden mag brengen als daar geen noodzaak toe bestaat. Die noodzaak is er volgens mij niet omdat de concullega's op het plein bereid zijn om samen tot een goede en voor iedereen acceptabele terrasverdeling te komen. Zo'n onderlinge regeling moet mijns inziens de voorkeur verdienen boven een rigide ambtelijke of bestuurlijke beslissing.

In mijn brief aan Burgemeester en Wethouders heb ik aangegeven dat in de verordening voor het Onze Lieve Vrouweplein een andere regeling kan worden opgenomen dan voor andere pleinterrassen. Iedereen zal het toch met mij eens zijn dat de situatie van het terras op het Onze Lieve Vrouweplein anders is dan die van de terrassen op het Cörversplein of aan de Kesselskade. Voor het Cörversplein en de Kesselskade wordt in de verordening wél een speciale regeling opgenomen (zie pagina 7 van het Raadsvoorstel). Waarom zou dan niet voor het Onze Lieve Vrouweplein een aparte regeling kunnen worden opgenomen en waarom wil de overheid dáár ingrijpen terwijl de burgers/ondernemers de zaak zelf onderling kunnen en willen regelen?

Mijn grootste bezwaar tegen de voorgestelde verordening is de zogenaamde “loodlijn” die bepaalt of een onderneming wel of niet voor een terras op het Onze Lieve Vrouweplein in aanmerking komt. Als ik een loodlijn vanuit mijn gevel trek komt die uit op het Onze Lieve Vrouweplein tussen de gevel van Hotel Derlon en het terrasgedeelte van het plein. De ingang van mijn bedrijf ligt enkele meters van het plein en het bedrijf is vanaf vrijwel overal op het Onze Lieve Vrouweplein te zien.

Volgens het Raadsvoorstel zou ik niet in aanmerking komen voor een terrasvergunning, maar bijvoorbeeld een collega als “Van de Kaart”, die veel verder van het pleinterras af ligt, zou wel voor een vergunning in aanmerking komen. Dat voelt onrechtvaardig en dat is niet uit te leggen.

Ik doe een dringend beroep op uw Raad om in de komende terrasverordening een aparte regeling voor het Onze Lieve Vrouweplein op te nemen, zodat de bestaande situatie daar gehandhaafd kan worden. Daarbij merk ik op dat iedereen, ook ik, begrijpt dat wanneer er méér gegadigden komen voor een terrasvergunning op dat plein, iedereen een stukje van zijn terras zal moeten inleveren. Maar een stukje inleveren is iets anders dan alles kwijtraken, niet alleen het terras maar feitelijk ook de bestaanszekerheid voor je bedrijf en je gezin. Een speciale regeling moet zeker mogelijk zijn voor het Onze Lieve Vrouweplein, zoals dat ook mogelijk is gebleken voor een gedeelte van het Cörversplein en de Kesselskade.

De argumenten dat terrasvergunningen schaarstevergunningen zijn en dat het beginsel van “gelijke monniken, gelijke kappen” moet gelden, gaan niet op. Natuurlijk is het Onze Lieve Vrouweplein beperkt qua ruimte en moet daarmee zorgvuldig worden omgesprongen. Maar dat betekent niet dat voor de ondernemers bij of aan het Onze Lieve Vrouweplein geen andere regels mogen gelden dan voor andere pleinterrassen in Maastricht. Het unieke van het Onze Lieve Vrouweplein vergeleken met andere pleinen is juist dat het Onze Lieve Vrouweplein aan alle kanten omsloten is en dat er aan meerdere kanten van het plein horecaondernemingen gevestigd zijn. Dat onderscheid is naar mijn mening een voldoende juridische basis om voor het Onze Lieve Vrouweplein een aparte regeling te treffen in overleg met de daar gevestigde ondernemers.

Ik doe een dringend beroep op uw Raad om bij de beslissing over de terrasverordening te denken in het belang van de burgers en om met die burgers c.q. ondernemers mee te denken en om niet vóór hen te denken. Pas daarom alstublieft de ontwerpverordening aan.